

Czwartek, 4 grudnia 2008 r.

18. podkreśla znaczenie organizacji pozarządowych i organizacji kobiecych dla poznania problemów kobiet i opracowania odpowiednich rozwiązań, w szczególności grupy roboczej ds. równości płci w ramach Paktu stabilności dla Europy Południowo-Wschodniej, dla rozwijania procesu demokratycznego oraz stabilności w tym regionie; zachęca organizacje pozarządowe do działania i proponuje wymianę najlepszych praktyk w zakresie równości płci pomiędzy zainteresowanymi krajami oraz pomiędzy nimi i sieciami europejskich organizacji pozarządowych;
19. wzywa Komisję do uruchomienia funduszy przedakcesyjnych dla wzmocnienia praw kobiet na Bałkanach, zwłaszcza przez działania kobiecych organizacji pozarządowych i organizacji kobiecych;
20. wzywa Komisję do ścisłego monitorowania i naciskania na wypełnienie kryteriów kopenhaskich, w szczególności w zakresie równości szans kobiet i mężczyzn oraz praw kobiet przez kraje kandydujące i potencjalne kraje kandydujące; zachęca kraje kandydujące i potencjalne kraje kandydujące z Bałkanów do harmonizacji ich praw w zakresie antydyskryminacji i równości płci z dorobkiem prawnym Wspólnoty z myślą o możliwości przyszłej akcesji;
21. wzywa Komisję do zagwarantowania, że jej polityka przedstawiona w wyżej wspomnianym komunikacie z dnia 5 marca 2008 r., mająca na celu wzmocnienie organizacji pozarządowych w Zachodnich Bałkanach, będzie skoncentrowana głównie na wzmocnieniu uczestnictwa kobiet w społeczeństwie obywatelskim;
22. podkreśla, że kobiety romskie są ofiarami rozlicznych form dyskryminacji (rasowej, etnicznej, na tle płci) i są bardziej narażone na ubóstwo i wykluczenie społeczne, dlatego też należy opracować zróżnicowane podejście do tych problemów; szczególnie kobiety romskie spotykają się w wielu krajach z uprzedzeniami oraz z innymi problemami, takimi jak brak obywatelstwa, ograniczony dostęp do dobrego poziomu edukacji, nieodpowiednie warunki życiowe, brak dostępu do opieki zdrowotnej, wysokie bezrobocie, niewielkie uczestnictwo w życiu politycznym i publicznym;
23. z niepokojem odnotowuje brak aktualnych danych statystycznych i wskaźników, które pomogłyby w ocenie sytuacji kobiet na Bałkanach;
24. wzywa państwa kandydujące i te, które mogą kandydować w przyszłości, do zagwarantowania wyeliminowania wszelkich form dyskryminacji i uprzedzeń, które dotyczą kobiety będące ofiarami wszelkich form dyskryminacji, w szczególności kobiety romskie; wzywa kraje bałkańskie do opracowania skutecznej i praktycznej strategii walki z dyskryminacją, która zostanie wdrożona na wszystkich poziomach (krajowym i lokalnym);
25. wzywa Europejski Instytut ds. Równości Mężczyzn i Kobiet do kontrolowania równości mężczyzn i kobiet także w krajach bałkańskich, zwracając szczególną uwagę na kraje kandydujące;
26. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich i zainteresowanym krajom kandydującym oraz potencjalnym krajom kandydującym;

W kierunku europejskiego planu zarządzania populacją kormoranów

P6_TA(2008)0583

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 grudnia 2008 r. w sprawie opracowania europejskiego planu zarządzania populacją kormoranów w celu ograniczenia coraz większych szkód wyrządzanych przez kormorany w zasobach rybnych, rybołówstwie i akwakulturze (2008/2177(INI))

(2010/C 21 E/05)

Parlament Europejski,

— uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (¹),

(¹) Dz. U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

Czwartek, 4 grudnia 2008 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 kwietnia 2008 r. zatytułowany Rola WPRyb we wprowadzaniu podejścia ekosystemowego do gospodarki morskiej (COM(2008)0187),
  - uwzględniając dyrektywę Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa ⁽¹⁾ (dyrektywa ptasia),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 maja 2002 r. w sprawie reformy wspólnej polityki rybołówstwa (COM(2002)0181),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 września 2002 r. zatytułowany. Strategia zrównoważonego rozwoju europejskiego sektora akwakultury (COM(2002)0511),
  - uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady w dniach 27—28 stycznia 2003 r. w Brukseli, zatytułowane Rolnictwo i rybołówstwo,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 lutego 1996 r. w sprawie problematyki kormoranów w rybołówstwie europejskim ⁽²⁾,
  - uwzględniając dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ⁽³⁾,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A6-0434/2008),
- A. mając na uwadze szybko powiększającą się liczbę kormoranów (*Phalacrocorax carbo*) na obszarze Unii Europejskiej, których całkowita populacja w Europie w ostatnich 25 latach zwiększyła się dwudziestokrotnie i którą obecnie szacuje się na co najmniej 1,7—1,8 mln ptaków,
- B. mając na uwadze udowodnione i trwałe szkody wyrządzane przedsiębiorstwom produkcyjnym sektora akwakultury i zasobom wielu dzikich gatunków ryb w wodach śródlądowych i u wybrzeży morskich w wielu państwach członkowskich,
- C. mając na uwadze, że wprowadzenie podejścia ekosystemowego do gospodarki morskiej i przybrzeżnej oraz zagospodarowanie w oparciu o to podejście wód śródlądowych wymaga wyważonej polityki, która będzie w stanie zapewnić równowagę między różnorodnymi, aczkolwiek z pewnością uzasadnionymi celami związanymi z trwałym wykorzystaniem zasobów rybnych: ochroną ptaków i utrzymaniem różnorodności fauny ptasiej i rybnej z jednej strony oraz uzasadnionymi interesami rybaków i operatorów gospodarstw rybnych w celu gospodarczego wykorzystania zasobów ryb — z drugiej; mając ponadto na uwadze, że rozporządzenie Rady (WE) nr 1100/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiające środki w celu odnowienia zasobów węgorza europejskiego ⁽⁴⁾ stanowi przykład takiej właśnie wyważonej polityki,
- D. mając ponadto na uwadze, że w wielu państwach członkowskich kormorany wyrządziły udowodnione trwałe straty w roślinności na niektórych obszarach geograficznych,
- E. mając na uwadze, że zarówno wewnątrz UE, jak i z zainteresowanymi państwami trzecimi brak jest obecnie wystarczającej dwustronnej i wielostronnej koordynacji na płaszczyźnie naukowej i administracyjnej w celu ogarnięcia tego zjawiska i przeciwdziałania mu, zwłaszcza jeżeli chodzi o gromadzenie wiarygodnych i powszechnie uznawanych danych dotyczących całkowitej populacji kormoranów w UE,
- F. mając na uwadze, że podgatunek *Phalacrocorax carbo sinensis* (kormoran lądowy) już w 1997 r. skreślono z listy gatunków ptaków podlegających specjalnym środkom ochrony dotyczącym ich naturalnego siedliska (załącznik I do dyrektywy w sprawie ochrony dzikiego ptactwa), ponieważ podgatunek ten najpóźniej w 1995 r. osiągnął właściwy stan ochrony (Favourable Conservation Status), natomiast podgatunek *Phalacrocorax carbo carbo* (kormoran atlantycki), który nigdy nie był zagrożony, nawet nie znalazł się na tej liście,

⁽¹⁾ Dz. U. L 103 z 25.4.1979, str. 1.

⁽²⁾ Dz. U. C 65 z 4.3.1996, str. 158.

⁽³⁾ Dz. U. L 206 z 22.7.1992, str. 7.

⁽⁴⁾ Dz. U. L 248 z 22.9.2007, str. 17.

Czwartek, 4 grudnia 2008 r.

- G. mając na uwadze, że art. 9 ust. 1 lit. a) tiret trzecie dyrektywy w sprawie ochrony dzikiego ptactwa daje państwom członkowskim możliwość wprowadzenia czasowych środków ochronnych w celu zapobiegnięcia poważnym szkodom, jeżeli środki takie nie zagrażają ochronie przewidzianej w dyrektywie w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, to znaczy konkretnie zachowaniu w dobrym stanie danego gatunku ptaków,
- H. mając na uwadze, że niebezpieczeństwo wystąpienia poważnych szkód wzrasta niewspółmiernie, im bardziej liczba kormoranów w danym regionie zbliża się do granicy pojemności środowiska (carrying capacity) wód wielkopowierzchniowych, co jednocześnie znacznie osłabia skuteczność lokalnych środków ochronnych,
- I. mając na uwadze, że pojęcie poważnych szkód, niejasno zdefiniowane art. 9 ust. 1 lit. a) tiret trzecie dyrektywy w sprawie ochrony dzikiego ptactwa i pozwalające państwom członkowskim na podejmowanie bezpośrednich działań w celu regulacji wielkości populacji ptaków, doprowadziło do ogromnej niepewności prawnej organów administracji krajowej i może być zarzewiem poważnych konfliktów społecznych,
- J. mając na uwadze, że wnioski międzynarodowych grup ekspertów dotyczące problematyki kormoranów w Europie są ze sobą sprzeczne, co widać na przykładzie sprawozdań końcowych REDCAFE ⁽¹⁾, FRAP ⁽²⁾ i EIFAC ⁽³⁾,
- K. mając na uwadze, że dopuszczalność i finansowanie działań służących ograniczaniu szkód wyrządzanych przez kormorany wchodzi w zakres kompetencji państw członkowskich lub regionów, jednak zrównoważone zarządzanie zasobami można zagwarantować jedynie w ramach skoordynowanych działań wszystkich zainteresowanych państw członkowskich i regionów przy współudziale Unii Europejskiej, gdyż kormorany to ptaki wędrowne,
- L. mając na uwadze, że w swoim komunikacie Strategia zrównoważonego rozwoju europejskiego sektora akwakultury w rozdziale Dziesiątkowanie przez gatunki chronione Komisja stwierdza: Zasoby akwakultury mogą być dziesiątkowane przez niektóre chronione gatunki dziko żyjących ptaków i ssaków, co może mieć bardzo negatywny wpływ na rentowność przedsiębiorstw produkcyjnych sektora akwakultury. Drapieżniki te trudno jest zwalczać, zwłaszcza w przypadku dużych stawów i lagun. Skuteczność środków odstraszających jest wątpliwa, ponieważ drapieżniki z łatwością przyzwyczajają się do nich. W przypadku kormoranów jedyną ochroną rybactwa i akwakultury stanowi prawdopodobnie zagospodarowywanie wciąż jeszcze występujących dzikich populacji,
- M. mając na uwadze, że na posiedzeniu w dniach 27—28 stycznia 2003 r., odnosząc się do strategii zrównoważonego rozwoju europejskiego sektora akwakultury, Rada zaapelowała o wypracowanie wspólnej strategii z myślą o zwierzętach żywiących się rybami (np. kormoranach),
- N. mając na uwadze opublikowane niedawno przez Komisję Wytyczne dotyczące planów w zakresie zarządzania wielkością populacji dużych ssaków mięsożernych (Guidelines for Population Level Management Plans for Large Carnivores) ⁽⁴⁾, zwłaszcza sprecyzowane w nich pojęcia takie jak właściwy stan ochrony (Favourable Conservation Status) oraz minimalna wielkość populacji zdolnej do przeżycia (Minimum Viable Population), a także stwierdzenie, że cele ochronne łatwiej można osiągnąć, utrzymując liczbę osobników danego gatunku poniżej maksymalnej teoretycznej granicy pojemności środowiska na danym obszarze,
- O. mając na uwadze, że skuteczność nader zróżnicowanych krajowych, regionalnych i lokalnych działań, które dotychczas podejmowano z myślą o ograniczeniu szkód wyrządzanych przez populację kormoranów, jest w rzeczywistości bardzo niewielka,
- P. mając na uwadze, że w minionych latach nie wykorzystano w pełni dostępnych środków przeznaczonych na gromadzenie danych w sektorze rybołówstwa (np. linia budżetowa 11 07 02: wsparcie dla gospodarki zasobami rybnymi, podniesienie poziomu ekspertyz naukowych),

⁽¹⁾ REDCAFE (ograniczanie negatywnego wpływu populacji kormoranów na rybołówstwo w skali paneuropejskiej) to projekt finansowany przez Komisję w ramach 5. programu ramowego na rzecz badań naukowych i rozwoju, którego realizację zakończono w 2005 r.

⁽²⁾ FRAP (ramy dotyczące planów działania w zakresie różnorodności i wzajemnego wpływu gatunków) to projekt finansowany przez Komisję w ramach 5. programu ramowego na rzecz badań naukowych i rozwoju, którego realizację zakończono w 2006 r.

⁽³⁾ EIFAC (Europejska Komisja Doradcza ds. Rybołówstwa Śródlądowego) to regionalne gremium doradcze w dziedzinie rybołówstwa Organizacji ds. Wyżywienia i Rolnictwa, odpowiedzialne za rybołówstwo śródlądowe i sektor akwakultury.

⁽⁴⁾ Patrz: http://ec.europa.eu/environment/nature/conservation/species/carnivores/index_en.htm.

Czwartek, 4 grudnia 2008 r.

- Q. mając na uwadze, że odstępstwa dotyczące zapobiegania szkodom lokalnym, które obowiązują obecnie prawie we wszystkich państwach członkowskich zgodnie z art. 9 dyrektywy w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, nie umożliwiły znalezienia trwałego rozwiązania problemu mimo wysokich nakładów administracyjnych i równie wysokich kosztów społecznych,
- R. mając na uwadze, że mimo wielokrotnych apeli zainteresowanych stron (związki rybołówstwa, związki wędkarskie, przedsiębiorstwa z sektora akwakultury), świata nauki, a także gremiów i organów przedstawicielskich państw członkowskich i regionów Komisja nie wykazała się gotowością do przedłożenia nowych propozycji rozwiązania problemu na skalę europejską,
1. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania regularnych badań naukowych i udostępniania wiarygodnych i powszechnie uznawanych danych na temat całkowitej populacji i struktury zasobów kormoranów w Europie, a także parametrów dotyczących ich rozrodczości i śmiertelności;
  2. proponuje, aby w ramach systematycznego monitoringu populacji kormoranów, wspieranego przez UE i państwa członkowskie, opracować wiarygodny, powszechnie uznawany i corocznie aktualizowany zbiór podstawowych informacji o rozwoju, liczbie i rozmieszczeniu geograficznym zasobów kormoranów w Europie, z większym udziałem instytutów badawczych ds. rybołówstwa oraz organów ds. rybołówstwa;
  3. wzywa Komisję do ogłoszenia i sfinansowania projektu naukowego, który w oparciu o aktualnie dostępne dane na temat populacji lęgowej, rozrodczości i śmiertelności miałby umożliwić opracowanie teoretycznego modelu do szacowania wielkości i struktury całkowitej populacji kormoranów;
  4. wzywa Komisję i państwa członkowskie do udzielenia stosownego wsparcia na rzecz stworzenia odpowiednich warunków dwu- i wielostronnej wymiany na płaszczyźnie naukowej i administracyjnej zarówno w UE, jak i z państwami trzecimi, poprzez identyfikację pochodzenia ustaleń, przekazywanych informacji, wypowiedzi czy publikacji, w szczególności danych statystycznych, w sposób umożliwiający wyraźne stwierdzenie, czy pochodzą one ze źródeł akademickich czy oficjalnych, czy też ze stowarzyszeń, w szczególności towarzystw ochrony przyrody i ptactwa;
  5. wzywa Komisję do przeprowadzenia analizy porównawczej sprzecznych ze sobą wniosków dotyczących planu zarządzania zasobami kormoranów REDCAFE oraz planów FRAP i EIFAC;
  6. wzywa Komisję do powołania grupy roboczej, której skład w sposób proporcjonalny odpowiadałby zaangażowaniu poszczególnych podmiotów, z zadaniem dokonania w ciągu jednego roku systematycznej oceny kosztów i korzyści w odniesieniu do możliwych działań w zakresie zarządzania zasobami kormoranów na szczeblu państw członkowskich, a także przeprowadzenia oceny ich wiarygodności w oparciu o kryteria logiczne i naukowe oraz wydania stosownych zaleceń;
  7. wzywa Komisję do przedłożenia wielostopniowego planu zarządzania zasobami kormoranów, koordynowanego na szczeblu europejskim, w ramach którego w dłuższej perspektywie czasowej zasoby kormoranów byłyby postrzegane jako integralna część środowiska ukształtowanego ręką człowieka i który nie zagrażałby celom dyrektywy w sprawie ochrony dzikiego ptactwa ani celom programu Natura 2000 w zakresie gatunków ryb i ekosystemów wodnych;
  8. stanowczo wzywa Komisję do tego, aby w trosce o większą pewność prawną oraz jednolitą wykładnię niezwłocznie sprecyzowała pojęcie poważne szkody, zdefiniowane w art. 9 ust. 1 lit. a) tiret drugie dyrektywy w sprawie ochrony dzikiego ptactwa;
  9. wzywa Komisję do opracowania także ogólniejszych wytycznych dotyczących istoty odstępstw dozwolonych na mocy art. 9 ust. 1 dyrektywy w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, w tym dalszego wyjaśnienia terminologii w przypadku ewentualnego istnienia jakiegokolwiek dwuznaczności;
  10. stanowczo wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania zrównoważonego zarządzania zasobami kormoranów poprzez lepszą koordynację, ściślejszą współpracę i sprawniejszą komunikację na płaszczyźnie naukowej i administracyjnej, a także do stworzenia odpowiednich warunków do opracowania ogólnoeuropejskiego planu zarządzania zasobami kormoranów;

Czwartek, 4 grudnia 2008 r.

11. wzywa Komisję do dokonania przeglądu wszystkich dostępnych środków prawnych z myślą o ograniczeniu negatywnego wpływu populacji kormoranów na rybołówstwo i akwakulturę oraz w celu uwzględnienia pozytywnych skutków ogólnoeuropejskiego planu zarządzania zasobami kormoranów w ramach dalszych prac nad inicjatywą na rzecz wspierania sektora akwakultury w Europie, a także ewentualnie do przedłożenia w związku z tym propozycji rozwiązań problemów związanych z populacją kormoranów;

12. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeznaczenia środków z budżetu UE, przewidzianych na gromadzenie danych w sektorze rybołówstwa, zwłaszcza z linii budżetowej 11 07 02 (wsparcie dla gospodarki zasobami rybnymi i podniesienie poziomu ekspertyz naukowych), również na gromadzenie danych, analizy i prognozy dotyczące zasobów kormoranów na obszarze Unii Europejskiej, co stanowiłoby przygotowanie do wprowadzenia w przyszłości regularnego monitoringu tych gatunków ptaków;

13. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentom państw członkowskich.
